

## ÁLTALÁNOS HIEDELEM

A kereszténység mai gondolkodásában szinte teljesen tért hódított az a hiedelem, hogy szeretteink a haláluk után azonnal a Mennybe jutnak, és már Jézus közelében élnek lélekben. Szinte minden temetés alkalmával közvetve vagy közvetlenül ezzel vigasztalják a gyászoló családot. Ez az elgondolás azonban nem a Biblia tanításából és kijelentéseiből alakult ki, hanem csak az új platóni filozófiából került át a keresztény gondolkodásba és hitvallásba.

Platón vallotta és tanította azt, hogy a test a lélek börtöne, ezért a halál, a lélek kiszabadulását jelenti ebből a börtönből. Ebből eredően azok a pogány filozófusok, akik később keresztények lettek, hozták magukkal a pogány mestereiktől átvett filozófiát, és ezeket az elméleteket igyekeztek beépíteni és összekeverni a keresztény hitvallással. Ez az ember lelkéről vallott új filozófia így törte át magát évszázadok folyamán, és vált a kereszténység masszív hitvallásává. De majd csak 1513. december 19-én, az V. lateráni zsinat 8. ülésén hirdette ki hivatalosan X. Leo pápa a lélek természetszerű halhatatlanságának a dogmáját. Kijelentette, hogy az embernek egyéni és halhatatlan lelke van, ami a személyes halhatatlanság előfeltétele.

Innen indult el, hogy ma már a legtöbb keresztény azt hiszi és gondolja, a halál pillanatában a testet elhagyja egy öntudattal, érzellemmel és cselekvő képességgel rendelkező lélek, hogy azután Isten színe előtt éljen tovább a Mennyben. Ez az általánosan elfogadott tévhit nagyon sok embernek még vigasztalást és megnyugvást is jelent, mert az hiszik, hogy a szeretteiknek már nagyon jó dolguk van, hiszen Jézus közelébe kerülve, már az igazi boldogság részesei. De ha elfogadnánk ezt az elképzelést, akkor nagyon sok egyéb bibliai kijelentés és tanítás válna értelmetlenné és zűrzavarossá.

Ha ez a pogány filozófiából átvett elgondolás a Biblia szerint is bizonyítható lenne, akkor mindenképp előtte Jézusnak az a kijelentése válna teljesen homályossá, amiben összekapcsolja a feltámadás és az örök élet gondolatát. Ha ugyanis az igaz életet élők már a haláluk pillanatában a Mennybe jutnak, és ott élnek, akkor miért lenne szükség a feltámadásukra? Hogyan és miért támadhat fel egy olyan ember, aki már most is Jézussal él együtt?

Megpróbálnak ugyan kísérletet tenni, hogy választ adjanak erre a kérdésre is. Ezért azt mondják, a feltámadásban csak a testük fog feltámadni, hogy újra egyesüljön a lelkükkel. Ennek a feltételezésnek azonban a Biblia tanításától függetlenül az a szépséghibája, hogy amennyiben a lélek a halál utáni időszakban teljes értékű életet él Jézussal a Mennyben, akkor logikátlanul válik, hogy miért kellene neki visszatérni abba a testbe, amit korábban a börtönének tekintett, és szabadulni akart belőle.

Ha a meghalt igaz emberek valóban a Mennyben élnek már, akkor hogyan kell érteni, és milyen módon fog megvalósulni a feltámadásról szóló bibliai beszámoló? Jézus ugyanis azt ígérte a mindenkori tanítványainak, visszajön értük, hogy innen a Földről vigye el őket oda, ahol Ő van, vagyis a Mennybe. *„Ne nyugtalankodjék a ti szívetek... Elmegyek, hogy helyet készítssek néktek... ismét eljövök és magamhoz veszek titeket; hogy ahol én vagyok, ti is ott legyetek.”* (Jn 14,1-3). Vagyis Jézusnak e kijelentése szerint a megváltott igazak a haláluk után még nincsenek Jézussal a Mennyben, egészen a feltámadásukig. Mert ha már ott lennének, akkor Jézusnak nem kellene értük ide visszajönni.

Amikor pedig a feltámadás be fog következni, akkor nem olvasunk olyat az Igében, hogy Jézus magával hozza a meghaltak lelkét is, hogy a feltámadásban újra egyesülhessen minden lélek a maga testével. A bibliai kinyilatkoztatás azt

mondja el, hogy Jézus csak az angyalok által lesz elkísérve amikor visszajön a megváltottak feltámasztására. *„Mikor pedig eljő az embernek Fia az ő dicsőségében, és ő vele mind a szent angyalok, akkor beül majd az ő dicsőségének királyiszkébe.”* (Mt 25,31). Arról sehol nem találunk kijelentést, hogy a meghaltak lelkei is elkísérnék Jézust és visszajönnének Vele ide a Földre.

Az ilyen jellegű kérdésekre szükséges mindenkinek *„a teljes írásból”* keresni és megtalálni a választ, ha komolyan veszi Jézusnak azt a kijelentését, hogy Ő a *„feltámadás és az élet”* (Jn 11,25). Feltámadás nélkül ugyanis nincs örök élet. Jézus kimondottan azért fog visszajönni ide a Földre, hogy feltámassza az övéit, és elvigye magával a Mennybe. Az evangélium feljegyzése szerint Jézus azt mondta: *„Mert eljő az óra, amelyben mindazok, akik a koporsókban vannak, meghallják az ő szavát, És kijőnek; akik a jót cselekedték, az élet feltámadására; akik pedig a gonoszt művelték, a kárhozat feltámadására.”* (Jn 5,28-29). Pál is hasonlókat írt az egyik levelében: *„Mert maga az Úr riadóval, arkangyal szózatával és isteni harsonával leszáll az égből: és feltámadnak először akik meghaltak Krisztusban; Azután mi, akik élünk, akik megmaradunk, elragadtatunk azokkal együtt a felhőkön az Úr elébe a levegőbe; és ekképpen mindenkor az Úrral leszünk.”* (1Thess 4,16-17). Vagyis a meghalt igazak is a koporsóikból, vagyis a föld porából fognak feltámadni Jézus szavára.

A közhiedelemben az is elfogadott, hogy létezik egy pokolnak, illetve egy tisztítótűznek nevezett hely is, ahová azok kerülnek, akik a haláluk pillanatában még nem méltók arra, hogy a Mennybe jussanak Jézushoz, vagy éppen a halálos bűnük miatt egyáltalán nem is juthatnak oda. A pokolt és a tisztítótűzet általában olyan helynek gondolják, ahová csak a rossz, gonosz és hitetlen emberek jutnak. Aki oda jut,

arra iszonyú szenvedés vár, egyeseknek csak egy meghatározott ideig, a kiszabott büntetés mértéke szerint, a megtisztulás érdekében, másoknak viszont örökké tartó helyet jelent a pokolba jutás.

Jézus arra is meg akar tanítani bennünket, hogy amikor egy számunkra vitatható, nem eléggé meggyőző kérdéssel állunk szembe, akkor az Istentől adott ihletett kinyilatkoztatások alapján vizsgáljuk meg a kérdést. Maga Jézus is ezt tette. Amikor az írástudók és farizeusok vetettek fel kritikus gondolatokat, akkor Jézus mindig azt mondta: *„A törvényben mi van megírva? mint olvasod?”* (Lk 10,26). Ezért Jézus példamutatása szerint most mi is ezt tesszük, megvizsgáljuk a béreabeliek lelkületével *„tudakozva az írásokat, hogy úgy vannak-e ezek.”* (Csel 17,11), ahogyan azt némelyek próbálják elhíttetni az emberekkel.